

[Socialministeren.]

under eller over en vis indtægtsgrænse, svarende til sygekassernes nuværende medlemsgrupper A og B. Persongruppen med indtægt under grænsen har ligesom hidtil adgang til gratis lægehjælp, og gruppen med indtægt over grænsen har helt frit lægevalg med adgang til efterfølgende refusion af en vis del af afholdte udgifter til lægehjælp. Det er — ligeledes i overensstemmelse med kommissionens forslag — foreslået at give personer med indtægt under grænsen adgang til at vælge den samme lægeordning, som gælder for personer med indtægt over grænsen, med de deraf følgende konsekvenser:

Kapitel 2 vedrører sygesikringens ydelser.

Med hensyn til lægehjælpen stilles der ikke krav om, at der skal foreligge et sygdomstilfælde, men der er adgang til, at også forebyggende helbredsundersøgelser vil kunne ydes efter forslaget regler om lægehjælp, hvis der afsluttes overenskomst mellem den offentlige sygesikring og lægeforeningen på dette område. Gratis speciallægehjælp til personer, der omfattes af en A-ordning, ydes som hidtil efter henvisning fra alment praktiserende læge.

Der ydes medicintilskud på 75 pct. af udgiften til visse lægemidler, og dette gælder ligesom hidtil både personer, der omfattes af en A- og en B-ordning. Forslaget har bibeholdt den gældende inddeling af tilskudsberettiget medicin i forskellige grupper, men hele spørgsmålet om medicintilskud kan ventes taget op til revision i løbet af kortere tid.

De foreslåede bestemmelser om tilskud til tandbehandling, fysiurgisk behandling, briller, bandager og andre hjælpemidler svarer til de gældende regler, men ydelserne vil i fremtiden blive ens over hele landet, medens der i dag er forskel på disse ydelser i de forskellige sygekasser.

Jordemoderhjælp ydes efter forslaget gratis til personer med indtægt under indtægtsgrænsen, og der foreslås den udvidelse af hjælpen, at tilfælde, hvor en jordemoder tilkaldes forhastet, også betales af sygesikringen.

Det foreslås at give det sociale udvalg adgang til undtagelsesvis at supplere de lovbestemte ydelser i sygdomstilfælde:

Begravelseshjælp foreslås ydet efter lignende regler som i dag.

Endvidere skal der fastlægges nærmere retningslinjer for omfanget af ydelser til søfarende i sygdomstilfælde. Endelig er det foreslået, at rejsesygeforsikring bliver en obligatorisk ydelse, der dækker alle de sikrede personer, medens det i dag beror på den enkelte sygekasse, om den vil indføre denne ydelse.

En ydelse, der er holdt uden for det foreliggende forslag, er behandling på sygehus, både ved indlæggelse og ambulante behandling. Hidtil har sygekasserne deltaget i betaling af sygehusbehandling, men sygekassebetaling har kun dækket en ringe del af de samlede udgifter ved driften af sygehuse. Hvis forslaget gennemføres, bliver der ikke længere tale om noget tilskud fra den offentlige sygesikring til sygehusbehandling, men det forudsættes, at den hidtidige sygekasseandel af udgiften ved sygehusbehandling afholdes som almindelig sygehusdriftsudgift. Forslaget forudsætter også, at de udgifter til ophold på rekonvalescenthjem, som hidtil er afholdt af sygekasserne, overtages af sygehusvæsenet som almindelig sygehusudgift.

Kapitel 3 vedrører fribefordring af patienter, der omfattes af en A-ordning, ved kørsel til læge og jordemoder og befordring af læger og jordemødre, når de aflægger besøg hos patienter i denne persongruppe. Ydelsernes omfang svarer i alt væsentligt til de gældende regler. Befordring til sygehus er dog holdt uden for lovforslaget, men det forudsættes, at denne form for befordring vil kunne afholdes som sygehusudgift efter sygehusloven. Ifølge forslaget er patientbefordring ligesom hidtil en opgave, der varetages af de almindelige kommuner. Derimod foreslås det, at befordring af læger og jordemødre bliver en amtskommunal opgave. Dette må ses i forbindelse med, at betaling af honorarer til læger og jordemødre efter forslaget vil påhvile amtskommunerne. Forslaget åbner mulighed for, at betaling af lægers og jordemødres befordring kan indgå som led i den overenskomstmæssige betaling af disse personers ydelser.

Kapitel 4 vedrører overenskomster med andre stater. Disse overenskomster kan dels omfatte overflytning af personer fra ét lands forsikring til et andet og dels ydelse af sygehjælp til personer, der midlertidigt opholder sig i et andet land end det, hvor